

De dilluns a divendres

Doble nacionalitat

JOSEP MARIA BEAL

Fa uns anys –uns quants, però tampoc tants!– conservar la nacionalitat era una cosa complicada per als andorrans que no havien nascut al país. Per posar un exemple, els tercers generacions nascuts a fora solament ho podien fer si vivien permanentment aquí, encara que tots els seus avantpassats haguessin estat andorrans. Ser andorrà era considerat un cert privilegi, vist que la nacionalitat també era difícil d'adquirir pels «estrangers» nascuts al país.

Amb els anys es va anar fent sentir la necessitat d'incrementar el nombre de nacionals i van baixar les exigències per a l'assoliment de la nacionalitat; un exemple d'això va ser que el simple fet de tenir un avantpassat –tot i que fos molt llunyà– que hagués sigut andorrà o andorrana era suficient per a poder-hi optar; va ser l'è-

El que sí que és criticable és que les autoritats del país, per la fal·lera del vot, hagin fet, durant tant temps, la vista grossa; també ho és que els d'ara gosin fer-se el sorprès quan es fa públic un cas de doble nacionalitat

poca de la recerca de «les padrines» i, evidentment, totes les comarques veïnes es van omplir d'andorrans. Andorrans que, la majoria, ajudats des de dins i des de fora, van conservar, juntament amb la nova, la seva nacionalitat anterior. Evidentment aquest fet va propiciar l'existència no declarada del doble passaport i que s'utilitzés l'un o l'altre en funció de l'interès i necessitats de cada moment.

El sistema –que, sempre discretament, s'ha conservat– és

que sigui il·legal i injust per a la resta d'andorrans! El que sí que és criticable és que les autoritats del país, per la fal·lera del vot, hagin fet, durant tant temps, la vista grossa; també ho és que, els d'ara, gosin fer-se el sorprès quan es fa públic un cas de doble nacionalitat i diguin que l'obligaran a renunciar a la nacionalitat andorrana. I per què ara fan com si els vingués de nou? Jo els puc assegurar que, especialment entre la classe política, ha estat sempre pública i notòria la gran quantitat d'andorrans que disposen de dos passaports.

Parem doncs de fer l'hipòcrita i, o bé establim la doble nacionalitat per a tothom de manera que no hi hagi andorrans «de primera classe» –amb dos passaports– i andorrans idiotes amb un sol passaport o, altrament, definim i controlem com cal qui i qui no ha de gaudir de la nacionalitat andorrana. Fem una cosa o l'altra per bé de donar un senyal de serietat a un dels aspectes més malmesos d'aquest país: la nacionalitat! Fer-ho seria, també, un senyal de respecte per a aquells avantpassats que, sense treure'n cap benefici, defensaven amb orgull el fet de ser andorrans. I cal fer-ho encara que algun polític pugui perdre alguns vots.

//opinio@mes.ad